

Tuomarin, syyttäjän ja poliisin menettely syyteoikeudeltaan vanhentuneessa rikosasiassa

ASIAN VIREILLETULO

Tuomioistuinlain 3 luvun 2 §:n 2 momentin mukaan hovioikeuden on ilmoitettava valtioneuvoston oikeuskanslerille tietoonsa tulleista seikoista, jotka saattavat johtaa virkasyytteen nostamiseen hovioikeudessa.

Turun hovioikeuden presidentti on 25.5.2022 mainitussa tarkoituksessa lähettänyt oikeuskanslerinvirastoon hovioikeuden 31.1.2022 antaman tuomion R 21/1282, joka koskee Varsinais-Suomen kärjäoikeuden 31.5.2021 asiassa R 20/4826 antamaa tuomiota nro 124180. Tuomiossaan hovioikeus on todennut kärjäoikeuden tuominneen vastaajan 14.12.2018 tehdystä kuluneuvon kuljettamisesta oikeudetta, jota koskeva haaste oli annettu tiedoksi vastaajalle 18.1.2021 syyteoikeuden jo vanhennuttua.

SELVITYS

Kärjäoikeuden puheenjohtajana asiassa toiminut kärjätuomari A on antanut menettelystään selvityksen ja Varsinais-Suomen kärjäoikeuden laamanni lausuntonsa.

Otin asiassa tutkittavaksi myös syyttäjien menettelyn, kun asiaa selvitetäessä kävi ilmi, että haastehakemus oli toimitettu kärjäoikeuteen vain kaksi viikkoa ennen syyteoikeuden vanhentumista. Edelleen syyttäjiltä saaduissa selvityksessä ilmenneiden seikkojen perusteella otin tutkittavakseni vielä myös poliisin menettelyn asian esitutkinnassa. Näin ollen asiassa on selvitetty koko rikosprosessiketjun toiminnan vaikutus tapahtuneeseen syyteoikeuden vanhentumiseen.

Vastaajan avustajana asiassa toimineen asianajajan menettely on lisäksi otettu erikseen käsiteltäväksi oikeuskanslerin asianajajiin kohdistamassa valvonnassa.

Syytteen asiassa nostanut aluesyyttäjä B ja syytettä kärjäoikeudessa sekä hovioikeudessa ajanut aluesyyttäjä C ovat antaneet menettelystään selvityksensä. Länsi-Suomen syyttäjäalueen johtava aluesyyttäjä ja apulaisvaltakunnansyyttäjä ovat antaneet lausuntonsa.

Poliisihallitus on antanut asiassa lausuntonsa, jonka liitteenä on toimitettu Lounais-Suomen poliisilaitoksen lausunto selvityksineen.

RATKAISU

1 Kärjäjätuomarin menettelyn arviointi

Rikoslain 8 luvun 1 §:n mukaan syyteoikeus rikoksesta vanhentuu kahdessa vuodessa, jos ankaran rangaistus rikoksesta on enintään vuosi vankeutta, sakkoa tai rikesakkoa. Rikoslain 23 luvun 10 §:ssä kulkuneuvon kuljettamisesta oikeudetta säädetty rangaistus on sakkoa tai vankeutta enintään kuusi kuukautta. Rikoslain 8 luvun 3 §:n 1 momentin mukaan syyte katsotaan vanhentumisajan kulumisen katkaisevalla tavalla nostetuksi, kun syytettävälle on laillisesti annettu haaste tiedoksi tai häntä vastaan on hänen henkilökohtaisesti oikeudenkäynnissä läsnä ollessaan tehty rangaistusvaatimus.

Tuomioistuinlain 9 luvun 1 §:n 2 momentin mukaan tuomarin on virkatoimissaan oltava tunnollinen ja huolellinen.

Kärjäjäoikeuden puheenjohtajana asiassa toiminut kärjäjätuomari A on selvityksessään myöntänyt, että kulkuneuvon kuljettamista oikeudetta koskeva syytekohta oli vanhentunut ja se oli jäänyt häneltä huomaamatta. Hän on todennut puheenjohtajana olevansa vastuussa tapahtuneesta virheestä.

A on kertonut, että asiassa tuomio oli annettu usealla eri haastehakemuksilla vireille tulleista syytteistä. Vanhin asia oli tullut vireille 21.10.2020, minkä jälkeen hän oli tarkastanut haastehakemuksen ja antanut ohjeet kutsujen laatimiseksi istuntoon. Istuntopäivän määrittämisen jälkeen 30.11.2020 oli tullut vireille uusi samaa vastaajaa koskeva asia. Jotta haaste oli saatu nopeasti tiedoksi, A oli katsonut haastehakemuksen läpi, mutta ei ollut valitettavasti ehtinyt siinä vaiheessa tarkemmin perehtyä uuteen haastehakemukseen. Tällöin havaitsematta oli jäänyt, että syyteoikeus kulkuneuvon kuljettamisesta oikeudetta oli vanhenemassa kahden viikon kuluttua haastehakemuksen saapumisesta ja asiakirjoihin oli jäänyt tekemättä huomautus vanhene-

vasta syytekohtasta. Myöskään istunnossa hän ei huomannut kiinnittää huomiota syyteoikeuden vanhentumiseen, kun asiakirjoista oli puuttunut muistutus mahdollisesta vanhentumisesta, vastaaja oli myöntänyt teon eikä tämän avustajakaan ollut kiinnittänyt asiaan huomiota.

Varsinais-Suomen kärjäoikeuden laamanni on lausunnossaan todennut, että tuomareiden työmäärä on riittämättömien resurssien ja koronapandemian aiheuttaman juttujen käsittelyjen ruuhkautumisen seurauksena ollut jo vuodesta 2021 erittäin suuri. Tilanne altistaa laamannin mukaan kokeneetkin tuomarit virheelle, mikä olisi vältettävissä, jos aikaa jokaisen jutun käsittelemiselle olisi enemmän. Laamanni on todennut tuntevansa kärjätuomari A:n tarkkana, huolellisena ja tunnollisena tuomarina usean vuoden ajalta. Virhe ei ole syntynyt hänen arvionsa mukaan huolimattomasta asian käsittelystä, vaan kiireen edesauttamasta huomaamattomuudesta yhden syytekohtan vanhentumisajan tarkistamisessa. Virheen syntymistä on edesauttanut se, että syytteen nostanut aluesyyttäjä ei ollut normaaliin tapaan huomauttanut vanhentumisvaarasta eikä syyttäjä tai edes vastaajan avustaja ollut oikeudenkäynnin aikana havainnut tunnustetun teon syyteoikeuden vanhentumista.

Rangaistuksen tuomitseminen rikoksesta, josta rangaistusta ei lain mukaan voi enää seurata, on omiaan heikentämään luottamusta lainkäyttötoiminnan asianmukaisuuteen ja vaarantaa merkittävästi vastaajan oikeusturvaa. A:n huolimattomuudesta tekemä virhe on siten laamannin lausunnossaan esittämistä näkökohdista huolimatta lähtökohtaisesti luonteeltaan vakava. Se sijoittuu lisäksi tuomarin tehtävien ydinalueelle eli lainkäyttöratkaisun tekemiseen.

Käsiteltävänä olevassa asiassa yhden syytekohtan syyteoikeus oli vanhentumassa kaksi viikkoa sen jälkeen, kun haastehakemus toimitettiin kärjäoikeuteen. A ei havainnut lähestyvää syyteoikeuden vanhentumista saadessaan asian käsiteltäväkseen eikä kiinnittänyt siihen huomiota antaessaan haasteen. Vaikka A antoi haasteen viipymättä, hänen laiminlyöntinsä kiinnittää huomiota syyteoikeuden vanhentumiseen on saattanut osaltaan myötävaikuttaa siihen, että haaste annettiin tiedoksi vastaajalle vasta syyteoikeuden jo vanhennuttua.

Myöskään asian käsittelyn myöhemmässä vaiheessa A ei havainnut syyteoikeuden vanhentumista johtaessaan prosessia pääkäsittelyssä tai antaessaan tuomiota. Prosessissa oli näin ollen useita vaiheita, joissa hänen olisi tullut kiinnittää huomiota kulkuneuvon kuljettamista oikeudetta koskevan syytteen syyteoikeuden vanhentumiseen.

Vanhentuneen syytekohtan vaikutus vastaajalle tuomitun ehdottoman vankeuden kokonaisrangaistukseen on ollut hovioikeuden tuomion perusteella viisi päivää.

Kyseisenlainen virhe voi vakavuutensa vuoksi tulla arvioitavaksi rikoslain 40 luvun 10 §:ssä tarkoitettuna tuottamuksellisena virkavelvollisuuden rikkomisena. Rikosvastuu edellyttää mainitun pykälän mukaan kuitenkin, että teko ei sen haitallisuus ja vahingollisuus ja muut tekoon liittyvät

seikat huomioon ottaen ole kokonaisuutena arvostellen vähäinen.

A:n virheellisestä menettelystä ei aiheutunut vastaajalle haitallisia täytäntöönpanoseuraamuksia, sillä virhe korjaantui normaalissa muutoksenhaussa vastaajan valitettua tuomiosta hovioikeuteen. Vastaajaa syytettiin vanhentuneen syytekohtan ohella useista muista rikoksista, joiden syyteoikeus ei ollut vanhentunut, joten pääkäsitteilyn järjestäminen oli asiakokonaisuudessa tarpeellista. Vanhentuneeseen syytekohtaan ei liittynyt henkilötodistelua eikä asianomistajia.

Kun A:n menettely lähtökohtaisesta vakavuudestaan huolimatta edellä kerrotuilla perusteilla olisi rikosoikeudellisesti arvioituna tuottamuksellisen virkavelvollisuuden rikkomisen tunnusmerkistöissä tarkoitettuihin tavoin vähäinen, ei hänen ole ollut syytä epäillä syyllistyneen asiassa rikokseen. Näin ollen asiassa on hänen menettelyään tutkittu vain laillisuusvalvonnallisesti toimituttamatta esitutkintaa.

2 Syyttäjien menettelyn arviointi

Syyttäjälaitoksesta annetun lain 9 §:n mukaan syyttäjän tehtävänä on huolehtia rikosoikeudellisen vastuun toteuttamisesta hänen käsiteltävänä olevassa asiassa tasapuolisesti, joutuisasti ja taloudellisesti asianosaisten oikeusturvan ja yleisen edun edellyttämällä tavalla.

Valtion virkamieslain 14 §:n 1 momentin mukaan virkamiehen on suoritettava tehtävänsä asianmukaisesti ja viivytyksettä.

Syytteen asiassa nostanut aluesyyttäjä B on selvityksessään todennut kysymyksessä olevan asian tulleen vireille Länsi-Suomen syyttäjälueella 23.10.2020. Asia oli ratkaistu rikosasioiden nopeassa käsittelyssä (NOTO), jossa asiat ratkaistaan saapumisjärjestyksessä, ellei juttuun ole merkitty vanhentumista tai muuta kiirehtimisperustetta. Asiassa lähestyvistä vanhentumista ei ollut merkintää, joten B otti asian ratkaistavakseen saapumisjärjestyksessä 30.11.2020 ja ratkaisi sen samana päivänä. B on todennut, ettei syyteharkinnassa havainnut lähestyvää syyteoikeuden vanhentumista eikä siksi informoinut käräjäoikeutta.

Syytettä käräjäoikeudessa ja hovioikeudessa ajanut aluesyyttäjä C on selvityksessään todennut, että vastaaja myönsi syytekohtan oikeaksi, eikä vastaajan puolelta kiinnitetty huomiota syyteoikeuden vanhentumiseen. Asia ei tullut esiin myöskään muutoksenhakuvaiheessa vastaajan valituksessa. C:n mukaan hänellä ei ollut aihetta hakea muutosta, koska käräjäoikeuden tuomio oli syyttäjän vaatimusten mukainen, eikä hänen tietoonsa tullut se, että vastaaja oli kyseisen syytekohtan osalta haastettu syyteoikeuden vanhentumisen jälkeen.

Länsi-Suomen syyttäjälle 23.10.2020 saapunut asia oli ollut ilman vastuullista syyttäjää 30.11.2020 saakka, jolloin B on ottanut asian ratkaistavakseen. Menettely on ollut sinänsä valtakunnansyyttäjän rikosasioiden nopeasta käsittelystä ([VKS 2020:2](#)) antaman ohjeen mukainen. Ohjeessa todetaan, että NOTO-jutut voidaan pitää tietyn ajan alueen NOTO-säkissä, josta syyttäjät poimivat ne itselleen käsiteltäviksi juttujen saapumisjärjestyksessä, jollei juttuihin liity erityistä kiireellisyysperustetta. Tässä tapauksessa asia oli kuitenkin ilman vastuullista syyttäjää ohjeessa määriteltyä yhden kuukauden enimmäisaikaa kauemmin. Johtava aluesyyttäjä, joka vastaa viime kädessä siitä, että menettely on tältäkin osin asianmukaista, on todennut enimmäisajan ylittymisen johtuneen syyttäjälleen tuolloisesta ruuhkautuneesta työtilanteesta. Tilanne on johtavan aluesyyttäjän selvityksessä kertoman mukaan sittemmin korjaantunut.

Apulaisvaltakunnansyyttäjä on todennut lausunnossaan, että syyttäjälaitoksesta annetun lain 9 § velvoittaa syyttäjää huolehtimaan joutuisasti kaikista rikosvastuun toteuttamiseen liittyvistä tehtävistä. Valtakunnansyyttäjän ohjeessa syyttäjän tehtävien kiireellisyydestä ja etusijajärjestyksestä ([VKS 2016:4](#)) on todettu, että vaikka syyteoikeuden vanhentumista koskevan rikoslain 8 luvun säännösten ensisijaisena tarkoituksena ei ole säännellä rikosasioiden käsittelyn kiireellisyyttä, saavat ne syyteoikeuden vanhentumisen lähestyessä kiireellisyysperusteen luonteen ja velvoittavat syyttäjää asettamaan vanhentumisuhan alla olevan asian etusijalle muihin tehtäviinsä nähden.

Aluesyyttäjä B toimi asiassa voimassa olleen ohjeen mukaisesti ottaessaan asian ratkaistavakseen saapumisjärjestyksessä. Hän teki syyteharkinnan joutuisasti saman päivän aikana. Syyteharkinnassaan B ei kuitenkaan kiinnittänyt huomiota siihen, että kulkuneuvon kuljettamista oikeudetta koskevan syytekohtan syyteoikeus on ollut vanhentumassa noin kahden viikon kulluttua eikä hän siksi informoinut käräjäoikeutta syyteoikeuden vanhentumisesta.

Syyteoikeuden vanhentumisvaaran sisältänyttä rikosasiaa ei olisi pitänyt tulla NOTO-säkistä B:n ratkaistavaksi, sillä tällaiselle asialle olisi pitänyt määrätä välittömästi vastuullinen syyttäjä. Asian ohjautuminen NOTO-säkkiin johtui siitä, että poliisi ei ollut tehnyt syyttäjälleen ja poliisilaitoksen sopiman esitutkintayhteistyön pelisääntökirjan mukaisia merkintöjä syyteoikeuden lähestyvistä vanhentumisesta eikä ennakoilmoitusta syyttäjälle. Tämä lähtökohta on osaltaan saattanut edesauttaa sitä, ettei B kiinnittänyt huomiota syyteoikeuden lähestyvään vanhentumiseen. Syyteharkinnan tekemisen syyttäjän tulee kuitenkin aina kiinnittää huomiota syyteoikeuden vanhentumiseen, sillä syyttämisen edellytyksistä varmistaminen on oikeudenkäynnistä rikosasioista annetun 1 luvun 6 ja 6 a §:istä ilmenevin tavoin syyttäjän velvollisuus.

Vaikka B ei havainnut syyteoikeuden vanhentumisesta johtunutta asian kiireellisyysperustetta, hän suoritti syyteharkinnan ennen syyteoikeuden vanhentumista. Rikosoikeudellisen vastuun toteutumisen varmistaminen saattaa edellyttää syyttäjältä kuitenkin joutuisan syyteharkinnan ohella myös muita toimenpiteitä. Olen eräässä aiemmassa ratkaisussani (päätokseni

12.11.2021 dnro [OKV/709/30/2020](#)) todennut Syyttäjälaitoksesta annetun lain, valtion virkamieslain ja valtakunnansyyttäjän priorisointiohjeen periaatteista ilmenevän hyvän syyttäjätavan edellyttävän paitsi sitä, että syyteharkinta valmistuu ennen syyteoikeuden vanhentumista, myös sitä, että syyttäjä omilla toimenpiteillään mahdollisuuksien rajoissa huolehtii käräjäoikeuden edellytyksistä antaa haaste ajoissa tiedoksi vastaajalle ja siten katkaista syyteoikeuden vanhentuminen. Yhdyn apulaisvaltakunnansyyttäjän lausunnossaan esittämään näkemykseen, että käräjäoikeuden huomion kiinnittäminen syyteoikeudeltaan uhkaamassa olevaan vanhentumiseen olisi ollut tapauksessa perusteltua.

Syytettä käräjäoikeudessa ja hovioikeudessa ajanut aluesyyttäjä C ei antamansa selvityksen mukaan ollut tullut tietoiseksi syytteen tiedoksiantopäivästä. Hän ei siten havainnut syyteoikeuden vanhentumista eikä siksi hakenut käräjäoikeuden tuomioon muutosta. Apulaisvaltakunnansyyttäjä on lausunnossaan todennut, ettei tiedoksiantopäivä tule normaaliolosuhteissa syyttäjän tietoon. Minulla ei ole aihetta arvostella C:n menettelyä asiassa.

3 Poliisin menettelyn arviointi

Esitutkintalain 3 luvun 11 §:n 1 momentin mukaan esitutkinta on toimitettava ilman aiheetonta viivytystä. Pykälän 3 momentin mukaan esitutkintatoimenpiteet voidaan olosuhteiden sitä edellyttäessä asettaa tärkeysjärjestykseen. Esitutkintalakia koskevassa hallituksen esityksessä on todettu, että esitutkinnan asianmukainen kesto yksittäistapauksessa riippuu asian erityispiirteistä, muun ohessa sen laadusta ja laajuudesta. Esitutkinnan toimittamiseen käytetty aika ei kuitenkaan saa johtaa siihen, että tutkittavana oleva rikos pääsee vanhenemaan ([HE 222/2010 vp](#), s. 189).

Myös poliisi on virkamies, jonka tulee edellä kohdassa 2 mainitun valtion virkamieslain 14 §:n 1 momentin mukaisesti suorittaa tehtävänsä asianmukaisesti ja viivytyksettä.

Käsiteltävässä asiassa Lounais-Suomen poliisilaitos oli kirjannut rikosilmoituksen 22.12.2018. Rikosnimikkeenä oli tuossa vaiheessa ollut ainoastaan petos. Ensimmäiset tutkintatoimenpiteet oli tehty yli kahdeksan kuukautta rikosilmoituksen jälkeen 10.8.2019, kun tutkija oli lähettänyt asianomistajalle kuulustelukysymyksiä. Asianomistaja ei ollut vastannut tiedusteluun. Tutkija oli tavoitellut asianomistajaa uudelleen noin seitsemän kuukautta myöhemmin 4.3.2020 ja saanut sähköpostilla seuraavana päivänä riittämättömän vastauksen. Poliisin kenttäpartio oli kuulustellut rikoksesta epäillyn 7.3.2020 ja tämä oli tunnustanut epäillyn teon. Tutkija oli kuulustellut asianomistajan puhelimitse seitsemän kuukautta myöhemmin 20.10.2020. Esitutkintapöytäkirja oli laadittu seuraavana päivänä 21.10.2020.

Asiassa ei ole ilmennyt, että alun perin ainoastaan petosta koskevaan tutkintapyyntöön olisi liittynyt kiireellisyysperusteita. Petoksen syyteoikeus ei ole asian missään vaiheessa ollut vaarassa vanhentua. Petoksen asianomistaja oli pian tutkintapyyntönsä tekemisen jälkeen peruuttanut rangaistusvaatimuksensa eikä ollut myöhemmin kuulustelussa esittänyt vaatimuksia. Edellä lausutut seikat huomioon ottaenkin esitutkinta oli kuitenkin edennyt alusta alkaen verraten hitaasti.

Näkemykseni mukaan joutuisampiin tutkintatoimenpiteisiin olisi tullut ryhtyä viimeistään sen jälkeen, kun rikoksesta epäilty oli 7.3.2020 kuulustelussa tunnustanut teon. Tämän jälkeen ainoa tarvittava toimenpide esitutkinnan loppuun saattamiseksi oli ollut asianomistajan kuulustelu. Vaikka tutkija oli ollut asianomistajaan sähköpostitse yhteydessä juuri ennen rikoksesta epäillyn kuulustelua, asianomistajan puhelinkuulustelu oli suoritettu kuitenkin vasta seitsemän kuukautta rikoksesta epäillyn kuulustelun jälkeen, jolloin tutkinnan aikana ilmenneen kulkuneuvon kuljettamisen oikeudetta syyteoikeus on ollut jo vaarassa vanhentua.

Ilman esitutkinnan aiheutonta viivästystä rikoksesta epäillyn tunnustamat teot olisi saatu syyteharkintaan hyvissä ajoin ennen vaaraa syyteoikeuden vanhentumisesta. Yhdyn Lounais-Suomen poliisilaitoksen lausunnossaan esittämään näkemykseen, että asian tutkinta oli kestänyt tarpeettoman pitkään. Poliisihallitus on viitannut omalta osaltaan poliisilaitoksen lausuntoon.

Lounais-Suomen poliisilaitoksen ja Länsi-Suomen syyttäjälaitoksen (aiemmin Länsi-Suomen syyttäjänviraston) kesken on sovittu useista syyttäjyhteistyön käytännöistä, jotka on kirjattu yhteiseen pelisääntökirjaan. Tapahtuma-aikana voimassa olleen 2.10.2018 päivätyn pelisääntökirjan mukaan esitutkintapöytäkirjan kansilehteen tuli tehdä erillinen merkintä, jos syyteoikeus on vanhenemassa lähiaikoina. Lisäksi pelisääntökirjan mukaan ennakkoilmoitus syyttäjälle tuli tehdä, mikäli tutkittavan rikoksen syyteoikeus on vanhentumassa.

Käsiteltävänä olevassa asiassa poliisi ei tehnyt pelisääntökirjan mukaista merkintää esitutkintapöytäkirjan kansilehdelle eikä ennakkoilmoitusta. Poliisin virheellinen menettely johti siihen, että syyttäjälaitteella asialle ei määrätty välittömästi vastuullista syyttäjää, vaan se ohjautui NOTO-säkkiin, josta asiat otettiin ratkaistavaksi vasta niiden saapumisjärjestyksessä. Yhdyn Lounais-Suomen poliisilaitoksen näkemykseen, että asiassa ei ole noudatettu poliisin ja syyttäjän yhdessä laatiman pelisääntökirjan menettelytapoja vanhentumisvaarassa olevien asioiden ilmoittamisesta syyttäjälle.

Viime kädessä vastuun esitutkinnan toimittamisesta kantaa esitutkintalain 2 luvun 2 §:n nojalla esitutkintaa johtava tutkinnanjohtaja. Asiassa tutkinnanjohtajana toiminut ylikonstaapeli D on selvityksessään todennut, että syyteoikeuden vanhentumiseen liittyvät merkinnät ja ennakkoilmoitukset ovat epähuomiossa jääneet tekemättä. Hän on jäänyt virastaan jo eläkkeelle, joten kohdistan jäljempänä toimenpiteeni Lounais-Suomen poliisilaitokselle.

4 Johtopäätökset ja toimenpiteet

4.1 Käräjäoikeuden menettely

Varsinais-Suomen käräjäoikeuden kärjätuomari A on edellä päätökseni kohdassa 1 arvioimallani tavalla menetellyt lainvastaisesti tuomitessaan vastaajan rangaistukseen syyteoikeudeltaan vanhentuneesta teosta.

Valtioneuvoston oikeuskanslerista annetun lain 6 §:n 1 momentin mukaan, jos virkamies, julkisyhteisön työntekijä tai muu henkilö julkista tehtävää hoitaessaan on menetellyt lainvastaisesti tai jättänyt velvollisuutensa täyttämättä, oikeuskansleri voi antaa asianomaiselle huomautuksen vastaisen varalle, mikäli hän ei harkitse olevan tarvetta syytteen nostamiseen.

Annan mainitun lainkohdan nojalla Varsinais-Suomen kärjätuomari A:lle huomautuksen.

4.2 Syyttäjän menettely

Aluesyyttäjä B ei edellä päätökseni kohdassa 2 arvioimallani tavalla kiinnittänyt syyteharkinnassa huomiota siihen, että kulkuneuvon kuljettamista oikeudetta koskevan syytekohdan syyteoikeus oli vanhentumassa eikä tämän seurauksena syytteen nostaessaan informoinut käräjäoikeutta asiasta.

Valtioneuvoston oikeuskanslerista annetun lain 6 §:n 2 momentin mukaan, jos asian laatu niin vaatii, oikeuskansleri voi kiinnittää asianomaisen huomiota lain tai hyvän hallintotavan mukaiseen menettelyyn.

Kiinnitän Länsi-Suomen syyttäjäalueen aluesyyttäjä B:n huomiota syyteoikeuden vanhenemisen huomioon ottamiseen syyteharkinnassa. Saatan lisäksi hänen tietoonsa näkemykseni, että syyttäjän olisi rikosoikeudellisen vastuun toteutumisen varmistamiseksi syytä pyrkiä joutuisan syyteharkinnan ohella myös muilla toimenpiteillään, kuten käräjäoikeuden huomion kiinnittämisellä syyteoikeuden uhkaavassa olevaan vanhentumiseen, edesauttamaan sitä, että haaste annetaan syyteoikeuden vanhentumisen katkaisevalla tavalla vastaajalle tiedoksi ennen syyteoikeuden vanhentumista.

4.3 Poliisin menettely

Esitutkintaa ei edellä päätökseni kohdassa 3 arvioimallani tavalla toimitettu Lounais-Suomen poliisilaitoksella esitutkintalain 3 luvun 11 §:n 1 momentin edellyttämällä tavalla ilman aiheetonta viivytystä. Lisäksi poliisi ei tehnyt esitutkintapöytäkirjan kansilehdelle merkintää syyteoikeuden

vanhentumisesta eikä esitutkintalain 5 luvun 1 §:n mukaista ilmoitusta syyttäjälle kuten poliisilaitoksen ja syyttäjänviraston kesken oli sovittu.

Saatan edellä esittämäni käsitykset virheellisestä menettelystä Lounais-Suomen poliisilaitoksen tietoon.

4.4 Muut toimenpiteet

Vastaajan avustajana asiassa toimineen asianajajan menettely on edellä jo todetuin tavoin otettu erikseen käsiteltäväksi oikeuskanslerin asianajajiin kohdistamassa valvonnassa.

Lähetän päätökseni tiedoksi asiasta ilmoittaneelle Turun hovioikeudelle.

Asia ei anna aihetta muihin toimenpiteisiini.

Tämä asiakirja on allekirjoitettu sähköisesti.

Apulaisoikeuskanslerin sijainen

Petri Martikainen

Esittelijäneuvos

Juho Lehtimäki